

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ 15ο

Σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του στις 11 Δεκεμβρίου 2012 με την εξής σύνθεση: Νικόλαος Σοϊλεντάκης Πρόεδρος Εφετών Δ.Δ., Αγάπη Γαλενιανού - Χαλκιαδάκη και Άννα Μπόνου – Εισηγήτρια, Εφέτες Δ.Δ. Ως Γραμματέας έλαβε μέρος η δικαστική υπάλληλος Χαρίκλεια Τσαπακίδου.

Γ ι α να δικάσει την από 16 Σεπτεμβρίου 2011 προσφυγή:

Τ η ς ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «Χ. Δημοβασίλης και Σια Ε.Ε.» που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής (οδός Ηρώων Πολυτεχνείου αρ. 161) και εκπροσωπείται νόμιμα και παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Κωνσταντίνου Κοσμά, με δήλωση του άρθρου 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ..

Κ α τ ά της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Πατησίων αρ. 70 και Κότσικα αρ. 1Α) εκπροσωπείται νόμιμα και παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Ελένης Ανδρώνη.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, χωρίς τη συμμετοχή της γραμματέως που δεν κρίθηκε αναγκαία και

αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

σκέφτηκε κατά το νόμο.

1. Επειδή για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής έχει κατατεθεί το νόμιμο παράβολο (898115, 898116, 898117, 898118 και 898119 σειράς Α', ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή με την κρινόμενη προσφυγή ζητείται να ακυρωθεί η 516/VI/3-3-2011 απόφαση της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις σε βάρος των εταιριών «ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε.» και «ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΑΕΡΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ Α.Ε.», για διαπιστωθείσες παραβάσεις των διατάξεων του άρθρου 2 του ν. 703/1977 περί ελεύθερου ανταγωνισμού.

3. Επειδή στο άρθρο 14 του ν. 703/1977 ορίζονται τα ακόλουθα :

1. Οι αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού και οι αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Εμπορίου που εκδίδονται με βάση τα άρθρα 4γ παρ. 3 του παρόντος νόμου, υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών 3. Δικαίωμα προσφυγής έχουν: α) οι επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων, κατά των οποίων εκδόθηκε η απόφαση, β) εκείνος που υπέβαλε καταγγελία για παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου, γ) το Δημόσιο δια του Υπουργού Εμπορίου, δ) οποιοσδήποτε τρίτος που έχει έννομο συμφέρον». Εξάλλου στο άρθρο 64 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, το οποίο εφαρμόζεται και στις υποθέσεις του ν. 703/1977 σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 1 αυτού, ορίζεται ότι: «Προσφυγή μπορεί να ασκήσει εκείνος: α) ο οποίος έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον ή β) στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου».

4. Επειδή το έννομο συμφέρον συνίσταται στη χρησιμότητα που έχει για το διάδικο η νομική ρύθμιση, η οποία μπορεί να επέλθει με την εξαφάνιση της προσβαλλόμενης πράξης ή την ακύρωση της παράλειψης, υπάρχει δε όταν συντρέχουν οι εξής δύο προϋποθέσεις: α) η προσβαλλόμενη πράξη έχει προκαλέσει ηθική ή υλική βλάβη στο διάδικο και β) ο τελευταίος υφίσταται τη βλάβη αυτή με ορισμένη ιδιότητα που αναγνωρίζεται από τους κανόνες του δικαίου, δηλαδή να υπάρχει μια ειδική έννομη σχέση αυτού προς την προσβαλλόμενη πράξη (Σ.τ.Ε. 4037/1979, 86/1988). Η έννοια του έννομου συμφέροντος για την άσκηση προσφυγής είναι στενότερη από αυτήν του παραδεκτού της αιτήσεως ακυρώσεως και υπάρχει όταν η προσβαλλόμενη με την προσφυγή διοικητική πράξη ή παράλειψη έχει α) προσβάλει ένα συγκεκριμένο δημόσιο δικαίωμα παρεχόμενο από τη νομοθεσία, που έχει περιεχόμενο την υποχρέωση της Διοίκησης σε ορισμένη παροχή ή β) επιβάλλει μια συγκεκριμένη υποχρέωση. Άμεσο είναι το συμφέρον, όταν η βλάβη από την διοικητική πράξη που υφίσταται ο προσφεύγων και όχι κάποιο άλλο πρόσωπο με το οποίο αυτός συνδέεται με

ορισμένη έννομη σχέση, είναι άμεση, βεβαία και ευθεία, χρήζουσα ως εκ τούτου άμεσης αποκατάστασης (Ολομ. Σ.τ.Ε. 2080/1957). Προσωπικό είναι το συμφέρον, όταν μεταξύ του προσφεύγοντος και της προσβαλλόμενης πράξης υπάρχει ειδικός δεσμός προσωπικού χαρακτήρα, λόγω της σχέσης του προς τη νομική ή πραγματική κατάσταση, την οποία θίγει κατά τρόπο βλαπτικό η πράξη ή η παράλειψη (Σ.τ.Ε. 2567/1991, 2305/1995, 1998/1998).

5. Επειδή περαιτέρω στο άρθρο 230 παρ. 4 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προβλέπεται, συναφώς, ότι φυσικά ή νομικά πρόσωπα μπορούν να ασκήσουν προσφυγή κατά της απόφασης που απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο, μόνον εφόσον η εν λόγω απόφαση τα αφορά άμεσα και ατομικά. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, τα υποκείμενα δικαίου, πλην των αποδεκτών μιας απόφασης, δεν μπορούν να ισχυρισθούν ότι η απόφαση τα αφορά ατομικά, παρά μόνον αν τα θίγει λόγω ιδιαιτέρων ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής κατάστασης που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με εκείνο του αποδέκτη (ΔΕΚ 26/86 Plaumann κατά Επιτροπής). Εάν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος θίγονται μόνο έμμεσα, όταν δηλαδή μεταξύ της πράξεως και του αποτελέσματος δεν υπάρχει αιτιώδης σχέση, τούτο δεν συνιστά επαρκή λόγο για να αποκτήσει αυτός δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής (ΔΕΚ 135/1981, Groupement des agences de voyages κατά Επιτροπής).

6. Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Μετά την 8581/8-12-2008 καταγγελία που υπέβαλε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού η προσφεύγουσα εταιρία κατά της εταιρίας «ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε.», η οποία βάσει νόμου έχει την αποκλειστική άδεια για τη διαχείριση της υπηρεσίας διανομής φυσικού αερίου και την προώθηση και διάθεση αυτού για πελάτες με κατανάλωση χαμηλότερη των 100 GWh, στην οποία ανέφερε ότι η τελευταία παραβιάζοντας τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, δεν επιτρέπει τη χρήση του ανοξειδωτου χαλυβδοσωλήνα CSST - Gastite, τον οποίο η προσφεύγουσα εμπορεύεται, στις τεχνικές μελέτες εγκατάστασης φυσικού αερίου στην περιοχή ευθύνης της. Κα-

τόπιν αυτού η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού διενήργησε έρευνα στη σχετική αγορά χορήγησης αδειών χρήσης εγκαταστάσεων φυσικού αερίου αλλά και στη γειτνιάζουσα αγορά εμπορίας και διανομής σωλήνων κατάλληλων για δίκτυα φυσικού αερίου εσωτερικών εγκαταστάσεων κτιρίων, για διερεύνηση τυχόν παραβάσεων του άρθρου 2 του ν. 703/1977. Από τα στοιχεία που προέκυψαν από την ανωτέρω έρευνα, καθώς και την ενώπιόν της ακροαματική διαδικασία, η Επιτροπή Ανταγωνισμού κατέληξε στο συμπέρασμα ότι: Α) η καταγγελλόμενη εταιρία αλλά και η «ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ Α.Ε.», κατέχουν δεσπόζουσα θέση, για την ακρίβεια μονοπωλιακή, στη σχετική αγορά της χορήγησης αδειών χρήσης εγκαταστάσεων αερίου για πελάτες με κατανάλωση χαμηλότερη των 100 GWh στην περιοχή ευθύνης τους και η μη αποδοχή εκ μέρους αυτών των σωλήνων που εμπορεύεται η καταγγέλλουσα, μετά την ενημέρωση από την τελευταία την 31-1 και 27-1-2006 αντιστοίχως, με σχετική επιστολή, περί της απόκτησης της σήμανσης CE και της δήλωσης συμμόρφωσης, σύμφωνα με την οδηγία 97/23/EK και τον ισχύοντα Τεχνικό Κανονισμό, αποτελεί εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 703/1977. Ενόψει των διαπιστώσεων αυτών, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, με την προσβαλλόμενη απόφαση επέβαλε στις ανωτέρω καταγγελλόμενες εταιρίες κυρώσεις, οι οποίες συνίστανται στην υποχρέωση παραλείψεως των ανωτέρω παραβάσεων, καθώς και σειρά προστίμων σε βάρος των για κάθε έτος παράβασης, για τα έτη 2006, 2007, 2008, 2009 και 2010. Επίσης επέβαλε σε αυτές την υποχρέωση να ενημερώσουν με δελτία τύπου τους μηχανικούς και εγκαταστάτες για τη δυνατότητα χρήσης των ανωτέρω σωλήνων στις εσωτερικές εγκαταστάσεις φυσικού αερίου και σε ανάλογη αναμόρφωση των υποδειγμάτων μελετών εσωτερικών εγκαταστάσεων στις ιστοσελίδες τους και τέλος απείλησε αυτές με χρηματική ποινή για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσής τους. Ακολούθως η προσφεύγουσα άσκησε την κρινόμενη προσφυγή κατά της απόφασης αυτής της Επιτροπής Ανταγωνισμού και ζητάει τη μεταρρύθμισή της όσον αφορά στις αιτιολογίες και παραδοχές της, που ασκούν άμεση επίδραση στο ύψος των επιβληθέντων προστίμων και στη χρονική διάρκεια της επιβολής τους επιβάλλοντας αυτά και για τα έτη 2004 και 2005 και υπολογίζοντας, κατά την επιμέτ-

ρησή τους και τη ζημία που της προκάλεσαν οι καταγγελλόμενες και στις οποίες (παραβάσεις) οφείλεται και η αμελητέα ποσότητα συμμετοχής του σωλήνα της στη σχετική αγορά προστιθέμενης και της γενικής απαξίωσής του, για την άσκηση της οποίας, όπως υποστηρίζει, έχει έννομο συμφέρον, εφόσον έχει υποστεί ζημία από τις ανωτέρω παραβιάσεις, ενώ έχει ασκήσει και αγωγή αποζημίωσης. Εξάλλου η Επιτροπή Ανταγωνισμού, με την σχετική έκθεση απόψεών της, ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα εταιρία δεν έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής, καθόσον δεν βλάπτεται από την προσβαλλόμενη πράξη, ενώ το ύψος των προστίμων δεν επηρεάζει τα έννομα συμφέροντά της, σε κάθε δε περίπτωση το δικαστήριο στερείται εξουσίας να καταλογίσει το πρώτον πρόστιμο.

7. Επειδή σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην τέταρτη και πέμπτη σκέψη και λαμβάνοντας υπόψη το είδος των κυρώσεων και το ύψος των επιβληθέντων προστίμων σε βάρος των ανωτέρω επιχειρήσεων παροχής φυσικού αερίου το Δικαστήριο κρίνει ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν επηρεάζεται βλαπτικά ευθέως και αμέσως κάποιο συγκεκριμένο δικαίωμα ή έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας εταιρίας, ούτε προσβάλλεται δημόσιο δικαίωμα αυτής παρεχόμενο από το νόμο. Το γεγονός δε ότι αυτή εμπορεύεται τον συγκεκριμένο σωλήνα, τη χρήση του οποίου δεν ενέκριναν στις εγκαταστάσεις φυσικού αερίου της περιοχής ευθύνης τους οι ανωτέρω επιχειρήσεις, στις οποίες αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση και σε βάρος των οποίων επιβλήθηκαν οι επίμαχες κυρώσεις, δεν αρκεί για να θεμελιώσει δικό της έννομο συμφέρον για άσκηση προσφυγής, πολύ δε περισσότερο να ζητήσει την επιβολή σε βάρος των επιχειρήσεων αυτών αυστηρότερων κυρώσεων, καθόσον τα συμφέροντά της θίγονται μόνο έμμεσα και επομένως δεν υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της προσφεύγουσας και της προσβαλλόμενης απόφασης. Εξάλλου για την αποκατάσταση της επικαλούμενης ζημίας που τυχόν υπέστη, μόνο με αγωγή του αστικού δικαίου μπορεί, όπως έχει ήδη πράξει, να στραφεί κατά των ως άνω εταιριών, το δικαίωμα όμως αυτό είναι διάφορο του εννόμου συμφέροντος που, κατά τα ανωτέρω, απαιτείται για την άσκηση προσφυγής κατά της απόφασής της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Κατά συνέπεια, απαραδέκτως ασκήθη-

κε η κρινόμενη προσφυγή ελλείπει εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας, δηλαδή ελλείπει όρου του παραδεκτού της προσφυγής, η πρόβλεψη του οποίου συνιστά μεν περιορισμό του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας, συμβατό όμως προς τα άρθρα 20 παρ. 1, 25 και 4 παρ. 1 του Συντάγματος και προς το άρθρο 6 και 12 της Ε.Σ.Δ.Α.

8. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη προσφυγή, να καταπέσει υπέρ του Δημοσίου το κατατεθέν παράβολο και τέλος να απαλλαγεί, μετά από εκτίμηση των περιστάσεων, η προσφεύγουσα από τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης (άρθρο 275 παρ. 1 τελευταίο εδάφιο του Κ.Δ.Δ.).

Με τις σκέψεις αυτές

Απορρίπτει την προσφυγή.

Διατάζει την κατάπτωση υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου του κατατεθέντος παραβόλου.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 26 Φεβρουαρίου 2013 και η απόφαση αυτή δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στις 14 Μαρτίου 2013.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΟΪΛΕΝΤΑΚΗΣ

ANNA ΜΠΟΝΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΤΣΑΠΑΚΙΔΟΥ

Ε.Δ.